

מסורת הש"ם

א) וַיִּקַּח קַטֹּן: (צ) וַסֹּטֶה יֵאָ. ע"שׁ, א) גִּירְסַת רַש"י לְאִינוּ וְהָא, ד) וַיִּבְמֹת לוֹ, (ס) לְעֵיל מַ. וַפִּסְחִים יֵאָ, ו) לְעֵיל נָה: יִבְמֹת מ: קִדּוּשִׁין י. נְדָה מַדָּ.

תורה אור השלם

1. וְאִישׁ כִּי יִשְׁכַּב אֶת אִשְׁהָ שִׁכְבַּת זָרָה וְהָיָה שִׁפְחָהּ בְּחֻרְפָּתָהּ לְאִישׁ וְהִפְדָּהּ לֹא נִפְדָּתָהּ אוֹ חֲפִשָּׁה לֹא נָתַן לָהּ בִּקְרֹתָהּ: לֹא יִימָוּתָהּ כִּי לֹא חֲפִשָּׁה: וְיִקְרָא יֵט כּוֹס: 2. וְכִי יוֹד אִישׁ עַל רַעְיוֹהּ לְהִרְגוֹ בַּחֶרֶב: הַבָּרִיךְ לְמֹתוֹ: שְׂמֹת כֹּא יֵד: 3. וְיוֹד יַעֲקֹב נִיד וְהָבֹא עֲשׂוֹן מִן הַשְּׂדֵה וְהָיָה עֲנָן: בְּרַשְׁיִית כֹּה כֻט 4. כִּי יִהְיֶה לְאִישׁ בֶּן סוֹרֵר וּמוֹרֵד אֵינֶנּוּ שְׁמַע בְּקוֹל אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ וְיִסְרֹר אֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע אֲלֵיהֶם: דְּבָרִים כֹּא יֵח וְיִשְׁפֹּטוּ הָעֵדָה בֶּן הַמִּבְרָה וּבֶן גֹּאֵל הָהָם עַל הַמִּשְׁפָּטִים: הָאֵלֶּה: וְהִצִּילוּ הָעֵדָה אֶת הָרֹצֵחַ מִיַּד גֹּאֵל הָהָם וְהַיִּשִּׁיב אֹתוֹ: הָעֵדָה אֶל עֵיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר נָס שָׁמָּה וְיִשָּׁב בָּהּ עַד מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֲשֶׁר מִשָּׁח אֹתוֹ בְּשֶׁמֶן הַקֹּדֶשׁ: בַּמִּדְבָּר לֹא כֹד-כַּה

גליון הש"ם

רש"י ד"ה קָנָה וְכִי יִשְׁכַּב אִבְיָה אֶת נִשְׁתָּה: עֵיין יִבְמֹת דָּף קַט ע"א בְּרַש"י ד"ה קִטְנָה שֶׁהִיא וּבְקִדּוּשִׁין דָּף מַג ע"ב בְּרַש"י ד"ה הִיא וְהִיא, וּבְקִדּוּשִׁין דָּף י ע"א מוֹס' ד"ה וּמִקָּבֶל:

בן סורר ומורה

ואמר רחמנא איש. ולא כתיב ואם אין לו גואל מאי טעמא כתיב איש אלא משום דכתיב ואם דמשמע פעמים שיש לו יורשים ולהכי כתיב איש ללמדך איש הוא דאיכא לספוקי שמא יוליד בנים משתגביר ואיך ראשי להפקיע קרן שלו ולתמו לכהן עד שמדע שאין לו יורשים אבל קטן גר מסתמא גזל שלו שנשבע עליו ישראל לשקר לכהן הוא ידוע שאין לו גואלים: איש. גבי שפחה חרופה כתיב (ויקרא יט) ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע וגו': **שלא הביאה שליש**. שאם אתה זורעה אינה מנמחת: **וכי יויד**. מדאפקיה בלשון מויד ולא כחוב וכי ירשע איש למימר דרוש ביה נמי האי מויד מבשל: **בן ולא אב**. לגבי בן סורר ומורה בן ולא אב וקס"ד דממעטין בן שכזר נולד לו בן דשזר אינו נעשה בן סורר ומורה ואי קטן לא מוליד ה"ד דלינטריך למעוטי: אי **נימא דאיעבדא**. אחיה מהאי בתר דאייית שתי שערות ושיהה צו ט' חדשים להקיף זקן ובתוך כך נולד בן וקא ממעט קרא דלע"ג דראוי הוא לבן סורר ומורה נפטר בשביל שנולד לו בן: **והא א"ר כרופסדאי**. כל ימיו של בן סורר ומורה אינו אלא שלשה חדשים בלבד ועל"ג דלא הקיף זקן אינו נעשה בן סורר ומורה לאחר ג' חדשים לאחר שהביא שתי שערות והשתא לא דייק טעמא דרבי כרופסדאי מהיכא ולקמן צענין ליה מיהו קרא לא נריך למעוטי דאפילו אב אב הוא יהא מפטר בג' חדשים: **אלא לאו**. כי אינטריך למעוטי כגון דלוליד מקמי ג' חדשים בתר שתי שערות ועל כרחיך איעבדא ו' חדשים מקמי דאייית צ' שערות ואוליד מקמי דאקיף זקן וג' חדשים נמי לא עברו עליו ושמע מינה קטן מוליד: **לא לעולם דאיעבר בתר דאייית שמי שערות וכו'**. והאי דקאמר רבי ישמעאל בן ולא אב לא כשילדמו אמו כבר לבנו קא ממעט דבלאו הכי מפטר מדין בן סורר ומורה או בג' חדשים או בהקפת זקן: **אלא כי אסא רב דימי**. פרשה לתנא דבי רבי ישמעאל דלמא לאשמועינן האי דרבי כרופסדאי דמי שעברו עליו ג' חדשים לאחר שהביא שתי שערות ויה"ב קן ולא הראוי להיות אב והיינו לאחר ג' חדשים אחר שהביא

שערות שראוי להיות העובר ניכר אם היה צא על האשה משהביא שמי שערות ויהא מתעברת: **והא אן פנו עד שיקיף**. אבל בג' חדשים לא מיפטר: **הקיף**. אשמועינן מתני' דמפטר אפי' ממחר להקיף מקמי דמלוי ורבי כרופסדאי אשמועינן מלוי אע"ג דלא הקיף ונפקא לן מדתנא דבי ר' ישמעאל בן ולא הראוי להיות אב: **ש"מ**. מדלא קרי ליה ראוי לקרותו אב עד ג' חדשים ש"מ אפי' אשמו היתה יולדת לשבעה אינו ניכר בפחות מג' חדשים דאי לשליש ימים ניכר בתרי ירחי ומילתא נפטר כל אדם מדין סורר ומורה דהא ראוי לקרותו אב ונפקא מינה לאשה שלא שהתה אחר בעלה ג' חדשים ונשאת ונתעברה ספק מן הראשון ספק מן האחרון אם הוכר עוברה לב' חדשים ושליש לנשואי האחרון ודאי מן הראשון דאפילו היא עתידה לילד לשבעה לאחרון לא היה ניכר לשליש ימיה: **זיל פטר רוצא**. להכי לא מפטר כל אדם בתרי ירחי ומילתא לאחר הביאת שמי שערות דלא קרינן ביה ראוי דאזלינן בתר רוב נשים שזולדות לט' ואין עוברה ניכר בפחות מג' חדשים: **והאילו העדה**. לדונו לזכות ואין מצינן למפטריה משום האי טעמא דראוי להיות אב ביולדת לו' ואת אמרת זיל פטר רוצא ולא מפטר עד שראוי לקרותו אב ביולדת לט' כרוב נשים: **צעצורו של חדש**. שהיה חדש שעבר מלא ור"ח ביום ל"א וזה שאמר בג' סבור שהחדש שעבר חסר וחשב ר"ח מיום ל': **ואי לא אזלינן בתר רוצא**. דאינשי דעבידי דטעו צעצורא דירחא אמאי מנרפינן לסהדותיהו וקטלינן ליה להאי נימא לא טעה אלא האי דוקא ג' אמר והאי דוקא אמר שנים ואין עדותן מכוונת ליום אחד: **אף אן נמי סנינא**. דאזלינן בתר רוצא וקטלינן: **מסקדשם בציאה**. אם מסרה אביה לאחד בלא עליה לשום קדושין אבל לא מדעת עגמה דאין מעשה קטנה כלום: **קנאה**. ליורשה וליעמא לה וללאת בגט ובלא חליצה ובגט * שיקבל אביה את גיטה: **וחייבין עליה משום אשם איש**. אם קבל אביה קדושיה מאיש אחד וצא עליה איש אחר: **ומטמא אם בועלה**. בנדחה: **לעמא משכב הסחסון כעלין**. כבר פירשתינו בפ' ד' מיתות (לעיל דף נה): **שיהא תחתיו כעליונו של זב** שמטמא אוכלין ומשקין אפילו לא נגע בו מפני ששכב עליו אבל פחותה מבת שלש הבא עליה בנדוטה אינו כבועל נדה אלא כנוגע בנדה ואין משכבו מטמא אפילו אוכלין ומשקין אפילו נגע בו דטועג בנדה אינו אלא ראשון לטומאה ואינו מטמא כלים ואפילו נגע וכ"ש דאינו מטמא משכב בלא נגיעה: **נשאת לכהן**. ע"י קדושי אביה ואמרו רבנן אין האשה אוכלת בתרומה עד שתכנס לחופה (נבחותו 12) וזו אם נכנסה לחופה אוכלת אבל פחותה מכן אפילו נכנסה לחופה אינה אוכלת אע"י דגדולה כיון שנכנסה לחופה אע"פ שלא נבעלה אוכלת אלמא לאו בציאה תליא מילתא אלא בחופה מיהו ראויה לציאה צענין וכל שאין לה ביאה אין לה חופה: **צא עליה אחד מן הפסולין**. כגון כותי חלל נמין וממור עשאה חללה ופסלה כדאמרין ביבמות (דף סה) כי תהיה לאיש זר וייקרא בנן כיון שנבעלה לפסול לה פסלה: **והיא פטורה**. מפני שהיא קטנה ואינה בת עונשין. קמני מיהא חייבין עליה משום אשת איש וקס"ד חייבין מיתה קאמר ובמוד: **ואמאי**

בידוע שאין לו גואלים. וא"ת דמשמע דקטן ידוע שאין לו גואלים משום דאינו מוליד וכן צפ' אין בין המודר (גדרים דף לה) זאת תורת היולדת בין גדולה בין קטנה ופריך קטנה בת לידה היא מאי קושיא הא אמרינן לקמן בשמעתינ דורות הראשונים היו מולדינן בנ' שנים ויש לומר דאף ע"פ צדדורות האחרונים נתנו חכמים סימן להבאת שערות לקטנה בת י"ב שנה ויום אחד ולקטן בן י"ג שנה ויום אחד דדורות הראשונים שהיו ממחרים להביא שערות היה זמן גדלות מקודם הרבה והא דקאמר לקמן וכי עמד בלללל משכן צר י"ג שנה הוה דכתיב איש איש ממלאכתו התם ריוה להוכיח על דורות הראשונים דאפילו כי אולת להוכיח שנחשצים גדולים בפחות א"כ צעל כרחיך צר תליסר שנין הוה: **אחד אומר בשנים בחדש**. פירשתימה לעיל בפרק היו דודקין (דף מה:) ד"ה שזה: **בת ג' שנים ויום אחד**. פירשמי צפ' ארבע מיתות (לעיל נה): **ול**

סמ.

בידוע שאין לו גואלים. וא"ת דמשמע דקטן ידוע שאין לו גואלים משום דאינו מוליד וכן צפ' אין בין המודר (גדרים דף לה) זאת תורת היולדת בין גדולה בין קטנה ופריך קטנה בת לידה היא מאי קושיא הא אמרינן לקמן בשמעתינ דורות הראשונים היו מולדינן בנ' שנים ויש לומר דאף ע"פ צדדורות האחרונים נתנו חכמים סימן להבאת שערות לקטנה בת י"ב שנה ויום אחד ולקטן בן י"ג שנה ויום אחד דדורות הראשונים שהיו ממחרים להביא שערות היה זמן גדלות מקודם הרבה והא דקאמר לקמן וכי עמד בלללל משכן צר י"ג שנה הוה דכתיב איש איש ממלאכתו התם ריוה להוכיח על דורות הראשונים דאפילו כי אולת להוכיח שנחשצים גדולים בפחות א"כ צעל כרחיך צר תליסר שנין הוה: **אחד אומר בשנים בחדש**. פירשתימה לעיל בפרק היו דודקין (דף מה:) ד"ה שזה: **בת ג' שנים ויום אחד**. פירשמי צפ' ארבע מיתות (לעיל נה): **ול**

בן סורר ומורה פרק שמיני סנהדרין ואמר רחמנא איש^(א) ולא כתיב ואם אין לו גואל מאי טעמא כתיב איש אלא משום דכתיב ואם דמשמע פעמים שיש לו יורשים ולהכי כתיב איש ללמדך איש הוא דאיכא לספוקי שמא יוליד בנים משתגביר ואיך ראשי להפקיע קרן שלו ולתמו לכהן עד שמדע שאין לו יורשים אבל קטן גר מסתמא גזל שלו שנשבע עליו ישראל לשקר לכהן הוא ידוע שאין לו גואלים: איש. גבי שפחה חרופה כתיב (ויקרא יט) ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע וגו': **שלא הביאה שליש**. שאם אתה זורעה אינה מנמחת: **וכי יויד**. מדאפקיה בלשון מויד ולא כחוב וכי ירשע איש למימר דרוש ביה נמי האי מויד מבשל: **בן ולא אב**. לגבי בן סורר ומורה בן ולא אב וקס"ד דממעטין בן שכזר נולד לו בן דשזר אינו נעשה בן סורר ומורה ואי קטן לא מוליד ה"ד דלינטריך למעוטי: אי **נימא דאיעבדא**. אחיה מהאי בתר דאייית שתי שערות ושיהה צו ט' חדשים להקיף זקן ובתוך כך נולד בן וקא ממעט קרא דלע"ג דראוי הוא לבן סורר ומורה נפטר בשביל שנולד לו בן: **והא א"ר כרופסדאי**. כל ימיו של בן סורר ומורה אינו אלא ג' חדשים בלבד ועל דא דאיעבר בתר דאיייתי שתי שערות ואוליד מקמי דלקיף זקן מי איכא שהות כולי האי והא א"ר כרופסדאי יכל ימיו של בן סורר ומורה אינו אלא ג' חדשים בלבד אלא לאו דאיעבר מקמי דלייתי שתי שערות ואוליד מקמיה דלקיף זקן וש"מ קטן מוליד לא לעולם דאיעבר בתר דאיייתי שתי שערות ואוליד בתר דאקיף זקן ודקא קשיא דרבי כרופסדאי כי אתא רב דימי אמר אמרי במערבא בן ולא הראוי לקרותו אב גופא אמר ר' כרופסדאי א"ר שבתי כל ימיו של בן סורר ומורה אינן אלא ג' חדשים בלבד והאנן תנן משיביא שתי שערות ועד שיקיף זקן י הקיף זקן אע"ג דלא מלו ג' חדשים מלו ג' חדשים אע"ג דלא הקיף יתיב רבי יעקב מנהר פקוד קמיה דרבינא וייתיב וקאמר משמיה דרב הונא בריה דרב יהושע ש"מ מדרבי כרופסדאי א"ר שבתי יולדת לשבעה אין עוברה ניכר לשליש ימיה דאי ס"ד עוברה ניכר לשליש ימיה למה לי ג' בתרי ותילתא סגיא א"ל לעולם אימא לך ^(א)עוברה ניכר לשליש ימיה זיל בתר רובא אמרוה קמיה דרב הונא בריה דרב יהושע אמר ליה ובדיני נפשות מי אזלינן בתר רובא התורה אמרה ^(א)ושפטו העדה והצילו העדה ואת אמרת זיל בתר רובא אהדרוה קמיה דרבינא א"ל ובדיני נפשות לא אזלינן בתר רובא והתנן ^(א)אחד אומר בשנים בחדש ואחד אומר בג' עדותן קיימת שזה יודע בעיבורו של חדש וזה אינו יודע ואי ס"ד לא אמרינן זיל בתר רובא נימא הני דוקא קא מסהדי ואבחושי הוא דקא מבחשי אהרדי אלא לאו משום דאמרין זיל בתר רובא ורובא דאינשי עבדי דטעו בעיבורא דירחא אמר רבי ירמיה מדפתי אף אנן נמי תנינא ^(א)בת שלש שנים ויום אחד מתקדשת בביאה ואם בא עליה יבם קנאה וחייבין עליה משום אשת איש ומטמא את בועלה למטא משכב התחתון כעלין נישאת לכהן אוכלת בתרומה בא עליה אחד מן הפסולין פסלה מן הכהונה ואם בא עליה אחד מכל העריות האמורות בתורה מומתין עליה והיא פטורה ואמאי

שערות שראוי להיות העובר ניכר אם היה צא על האשה משהביא שמי שערות ויהא מתעברת: **והא אן פנו עד שיקיף**. אבל בג' חדשים לא מיפטר: **הקיף**. אשמועינן מתני' דמפטר אפי' ממחר להקיף מקמי דמלוי ורבי כרופסדאי אשמועינן מלוי אע"ג דלא הקיף ונפקא לן מדתנא דבי ר' ישמעאל בן ולא הראוי להיות אב: **ש"מ**. מדלא קרי ליה ראוי לקרותו אב עד ג' חדשים ש"מ אפי' אשמו היתה יולדת לשבעה אינו ניכר בפחות מג' חדשים דאי לשליש ימים ניכר בתרי ירחי ומילתא נפטר כל אדם מדין סורר ומורה דהא ראוי לקרותו אב ונפקא מינה לאשה שלא שהתה אחר בעלה ג' חדשים ונשאת ונתעברה ספק מן הראשון ספק מן האחרון אם הוכר עוברה לב' חדשים ושליש לנשואי האחרון ודאי מן הראשון דאפילו היא עתידה לילד לשבעה לאחרון לא היה ניכר לשליש ימיה: **זיל פטר רוצא**. להכי לא מפטר כל אדם בתרי ירחי ומילתא לאחר הביאת שמי שערות דלא קרינן ביה ראוי דאזלינן בתר רוב נשים שזולדות לט' ואין עוברה ניכר בפחות מג' חדשים: **והאילו העדה**. לדונו לזכות ואין מצינן למפטריה משום האי טעמא דראוי להיות אב ביולדת לו' ואת אמרת זיל פטר רוצא ולא מפטר עד שראוי לקרותו אב ביולדת לט' כרוב נשים: **צעצורו של חדש**. שהיה חדש שעבר מלא ור"ח ביום ל"א וזה שאמר בג' סבור שהחדש שעבר חסר וחשב ר"ח מיום ל': **ואי לא אזלינן בתר רוצא**. דאינשי דעבידי דטעו צעצורא דירחא אמאי מנרפינן לסהדותיהו וקטלינן ליה להאי נימא לא טעה אלא האי דוקא ג' אמר והאי דוקא אמר שנים ואין עדותן מכוונת ליום אחד: **אף אן נמי סנינא**. דאזלינן בתר רוצא וקטלינן: **מסקדשם בציאה**. אם מסרה אביה לאחד בלא עליה לשום קדושין אבל לא מדעת עגמה דאין מעשה קטנה כלום: **קנאה**. ליורשה וליעמא לה וללאת בגט ובלא חליצה ובגט * שיקבל אביה את גיטה: **וחייבין עליה משום אשם איש**. אם קבל אביה קדושיה מאיש אחד וצא עליה איש אחר: **ומטמא אם בועלה**. בנדחה: **לעמא משכב הסחסון כעלין**. כבר פירשתינו בפ' ד' מיתות (לעיל דף נה): **שיהא תחתיו כעליונו של זב** שמטמא אוכלין ומשקין אפילו לא נגע בו מפני ששכב עליו אבל פחותה מבת שלש הבא עליה בנדוטה אינו כבועל נדה אלא כנוגע בנדה ואין משכבו מטמא אפילו אוכלין ומשקין אפילו נגע בו דטועג בנדה אינו אלא ראשון לטומאה ואינו מטמא כלים ואפילו נגע וכ"ש דאינו מטמא משכב בלא נגיעה: **נשאת לכהן**. ע"י קדושי אביה ואמרו רבנן אין האשה אוכלת בתרומה עד שתכנס לחופה (נבחותו 12) וזו אם נכנסה לחופה אוכלת אבל פחותה מכן אפילו נכנסה לחופה אינה אוכלת אע"י דגדולה כיון שנכנסה לחופה אע"פ שלא נבעלה אוכלת אלמא לאו בציאה תליא מילתא אלא בחופה מיהו ראויה לציאה צענין וכל שאין לה ביאה אין לה חופה: **צא עליה אחד מן הפסולין**. כגון כותי חלל נמין וממור עשאה חללה ופסלה כדאמרין ביבמות (דף סה) כי תהיה לאיש זר וייקרא בנן כיון שנבעלה לפסול לה פסלה: **והיא פטורה**. מפני שהיא קטנה ואינה בת עונשין. קמני מיהא חייבין עליה משום אשת איש וקס"ד חייבין מיתה קאמר ובמוד: **ואמאי**

בת יום אחד שמטמאה בנדחה, ומיהו כי מטמאה בנדח ובמדרכם הוא דמטמאה טהרות ואדם וכלים כשאר נדה, אבל צא עליה בתוך שלש איה מטמאחו טומאת שבעה כבועל נדה דכתיב ביה ומהי נדמה עליו, אלא היא הוא כנוגע בעגמא לטומאת ערב, משום דלאו ביאה היא, אבל בת שלש מטמאחו כדון כועל נדה (לעיל נה). לטמא משכב תחתון כעלין. תחתון של כועל נדה כעליוט של זב (נדח מד) שמטמא אוכלין ומשקין ואין מטמא אדם וכלים תחתון של נדה עגמה שהוא קרוי מדרס וצא טטומאח (יבמות מד) שאין משכבו של כועל נדה חמור כמשכב נדה ומשכבו זב שנעשה אב הטומאה לטמא אדם וכלים, דכתיב בכו וכל אשר יגע במשכבה, אלא הכי הוא כעליוט של זב, נגד שישא על גבי הוב, שאינו אלא ראשון לטומאה ואינו מטמא אדם וכלים אלא אוכלין ומשקין (לעיל נה) ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. אבל פחותה מכן אפילו נכנסה לחופה אינה אוכלת אע"י דגדולה כיון שנכנסה לחופה אע"פ שלא נבעלה אוכלת אלמא לאו בציאה תליא מילתא אלא בחופה מיהו ראויה לציאה צענין וכל שאין לה ביאה אין לה חופה: **צא עליה אחד מן הפסולין**. כגון כותי חלל נמין וממור עשאה חללה ופסלה כדאמרין ביבמות (דף סה) כי תהיה לאיש זר וייקרא בנן כיון שנבעלה לפסול לה פסלה: **והיא פטורה**. מפני שהיא קטנה ואינה בת עונשין. קמני מיהא חייבין עליה משום אשת איש וקס"ד חייבין מיתה קאמר ובמוד: **ואמאי**

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה. כגון חלל נמין ואשה כי

ובעיני קדושין י. נשאת לכהן אוכלת בתרומה.